

שבת, שלא להוציא מרשות היחיד ויכניס לרשות הרבים. רשות היחיד היא השכינה, רחבו ד' והם יהו"ה, וגבהו עשרה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם של אל אחר שהוא סמא"ל, והוא הפלל של שבעים אמות, והיא חללה זונה, ובעלה הוא חלול שבת, ומשום זה מי שמוציא מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה.

הערוך הוא העמוד האמצעי, ובו מטלטלים מבית לבית, שהם שכינה עליונה ותחתונה, ועליהם נאמר את שבתתי תשמרו, ומקדשי תיראו זה מקדש יו"ד, אות שבת, (ו בריית), שצריך לשמר אותו בכת זוגו, שהיא הקדשה שלו, הפרכה שלו, שעליה נאמר ויברך אלהי"ם את יום השביעי ויקדש אותו. ויברך זו פרכה, ויקדש זו קדשה, ולשניהם היו יוצאים הראשונים לפני הכלה והיו אומרים פעמים באי כלה באי כלה, באותו זמן קול חתן וקול כלה.

ועוד מקדשי באות יו"ד, משום שאין קדשה פחות מעשרה, וצריך לברכם ולקדש אותם בקדוש על היין בשבעים תבות של קדוש, וויכל"ו כחשבון בני"ן, וצריך לומר סברי מרנן, ואותם שאומרים ועונים לחיים, משום שנקשרו בעץ החיים, ולא בעץ המות, שהוא גפן שבו חטא אדם הראשון, ואחד אמר חטה היתה, ואחד אמר גפן, והכל אמת. שבעה מינים הם, חטה ושעורה גפן ותאנה ורמון זית שמן ודבש. חטה ושעורה והרי נתבאר, וצריך לחזר אחריהם, חטה הרי נתבאר, שעורה שמוציא ה' מהשעור שלה, גפן סחטה ענבים ברשו אחר, ועשה יין נסך, ונעשה העץ של טוב ורע. תאנה לוקט

הרבים, רשות היחיד איהי שכינתא, רחבו ד' ואינון יהו"ה, וגבהו עשרה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל אחר דאיהו סמא"ל, ואיהו פללא דשבעין אומין, ואיהי חללה זונה, ובעלה חלול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה.

ערוך איהו עמודא דאמצעיתא, וביה מטלטלין מבית לבית, דאנון שכינה עלאה ותתאה, ועלייהו אתמר את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו, דא מקדש יו"ד, אות שבת (דא בריית) דצריך לנטרא ליה בכת זוגיה, דאיהי קדושה דיליה, ברכה דיליה, דעלה אתמר (בראשית ב ג) ויברך אלהי"ם את יום השביעי ויקדש אותו, ויברך דא ברכה, ויקדש דא קדושה, ולגבי תרוייהו הו נפקי קדמאי לקדמות כלה, והו אמרי תרי זמני באי כלה באי כלה, בהווא זמנא קול חתן וקול כלה. ועוד מקדשי באת יו"ד, בגין דלית קדושה פחות מעשרה, וצריך לברכא לון ולקדש לון בקדוש על היין, בשבעין תיבין דקדוש וויכל"ו כחושבון בני"ן, וצריך למימר סברי מרנן, ואינון דאמרין וענו לחיי, בגין דאתקשרו באילנא דחיי, ולא באילנא דמותא, דאיהו גפן דחב ביה אדם קדמאה, דחד אמר חטה היתה, וחד אמר גפן, וכלא קשוט.

שבע מינין אינון חטה ושעורה גפן ותאנה ורמון זית שמן ודבש, חטה ושעורה והא אתמר, וצריך לאחזרא עלייהו, חטה הא אתמר, שעור"ה דאפיק ה' משעור דילה, גפן סחטה ענבים ברשו אחרא, ועבד יין נסך, שלה, גפן סחטה ענבים ברשות אחר, ועשה יין נסך, ונעשה העץ של טוב ורע. תאנה לוקט

תֵּאֲנִים קִדְּם זְמַנָּם קִדְּם
שֶׁהִבְשִׁילוּ, כִּף נִלְקַט הוּא מִן
הָעוֹלָם קִדְּם זְמַנּוֹ, וְזֶהוּ סוּד מִי
שֶׁגִּוְרָם שְׁיָמוּתוֹ בְּנִים קִדְּם זְמַנָּם.
זֶהוּ שְׁכַתוֹב לְמָה יִקְצַף הָאֱלֹהִים
עַל קוֹלְךָ וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ,
וְסוּד הַדְּבָר - לְשׂוֹא הַפִּתִּי אֶת
בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּמִשׁוֹם זֶה לֹא תִשָּׂא
אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשׂוֹא.
רְמוֹן, בֶּן זֹמָא חֲטָא בּוּ, אֲבָל רַבִּי
מֵאִיר, תּוֹכוֹ אֲבָל קִלְפָתוֹ זָרַק,
שֶׁהִקְלִפּוֹת הֵן אֲמוֹת הָעוֹלָם,
יִשְׂרָאֵל הַמַּח בִּינֵיהֶם. כֵּן כְּמוֹ זֶה,
הַשְּׂכִינָה הִיא פְּרִדָּס בְּגִלוֹת, וְהִיא
מַח מִבְּפָנִים, אֲגוּז קוֹרְאִים לָהּ,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אֶל גַּנְת
אֲגוּז יִרְדְּתִי, וְהַשְּׂכִינָה הִיא פְּרִי
מִבְּפָנִים. זֶהוּ שְׁכַתוֹב כָּל כְּבוֹדָה
בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמַּשְׁבְּצוֹת זָהָב
לְבוֹשָׁה, וְהַקְּלִפּוֹת הֵן כְּפָה רְשִׁיזוֹת
נְכַרְיּוֹת, וּבִשְׁבֶּת הִיא מִתְּפַשְׁטוֹת
מִן הַכֹּל וּמִתְּלַבֶּשֶׁת בְּלִבוּשִׁים
יָפִים, וְכֵן צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה,
לְהִתְחַדֵּשׁ בְּשִׁבְתָּ בְּלִבוּשִׁים יָפִים,
וְכֵן לְטַעַם בְּשִׁבְתָּ מִכֹּל הַמַּאֲכָלִים
הַטּוֹבִים, כְּדִי לְקַשֵּׁר וּלְהַרְיֵק
בְּרֻכּוֹת אֵלֶיהָ מִכֹּל הַסְּפִירוֹת,
וּשְׁתַּהֲיֶה מְשַׁקֵּית מִכָּלֵם.

וְצָרִיךְ לְקַיֵּם בָּהּ עֲנֵג, שֶׁהוּא צָדִיק
שִׁיּוּצָא מַעֲדוֹן, שֶׁהִיא בִּינָה,
הָעוֹלָם הַבָּא, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן,
זוֹ הַשְּׂכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה, וְהָאוֹר הוּא
ו' שִׁיּוּצָא מִן י"ה, וְהוֹלֵךְ חֲמֵשׁ
מֵאוֹת שָׁנִים, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ סְפִירוֹת,
וּמִגִּיעַ לְצָדִיק לְהַשְׁקוֹת מִמֶּנּוּ אֶת
הַגֶּן שֶׁהוּא ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ
אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
וְגוֹמֵר.

וְכֵן בְּרִית מִלָּה הִיא כְּמוֹ אֲגוּז,
צָרִיךְ לְשַׁבֵּר אֶת קְלִפּוֹת הָעֲרֵלָה
וְהַפְּרִיעָה, וּלְהַעֲבִירָם מִשָּׁם

וְאֶתְעַבֵּד אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, תֵּאֲנָה לְקִיט תֵּאֲנִי
קִדְּם זְמַנֵּיהוּ קִדְּם דְּאֶתְבְּשְׁלוּ, כִּף לְקִיט הוּא
מַעֲלָמָא קוֹדָם זְמַנֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ רְזָא מָאן
דְּגָרִים דִּי יָמוּתוֹן בְּנוֹי קִדְּם זְמַנֵּיהוּ, הִדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (קהלת ה ה) לְמָה יִקְצוֹף הָאֱלֹהִים עַל
קוֹלְךָ וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְרְזָא דְמִלָּה (ירמיהו
ב ל) לְשׂוֹא הַפִּתִּי אֶת בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּבְגִין
דָּא (שמות כ ז) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְשׂוֹא. רְמוֹן, בֶּן זֹמָא בִּיהַ חֵב, אֲבָל רַבִּי מֵאִיר
תּוֹכוֹ אֲבָל קִלְפָתוֹ זָרַק, דְּקִלְפִּין אֵינוֹן אוֹמוֹת
הָעוֹלָם, יִשְׂרָאֵל מוֹחָא בִּינֵיהוּ, כֵּן כְּגוֹוֹנָא דָּא
שְׂכִינְתָּא אִיהִי פְּרִדָּס (דף טט ע"ב) בְּגִלוֹתָא, וְאִיהִי
מוֹחָא מְלִגְו, אֲגוּז קְרִינָן לִיהּ, כְּמָה דְּאָמַר
שְׁלֹמֹה מְלִכָא, אֶל גַּנְת אֲגוּז יִרְדְּתִי (שיר ו
יא), וְאִיהִי שְׂכִינְתָּא אִיבָא מְלִגְאוּ, הִדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה
מִמַּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְקִלְפִּין הֵן כְּפָה
רְשִׁיזוֹת נוֹכְרָאִין, וּבִשְׁבֶּת מִכָּלֵם אֶתְפַּשְׁטוֹת,
וְאֶתְלַבֶּשֶׁת בְּלִבוּשִׁין שְׁפִירָאן, וְכֵן צְרִיכִין
יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְאֶתְחַדֵּשׁ בְּשִׁבְתָּ בְּלִבוּשִׁין
שְׁפִירָאן, וְכֵן לְאֶטְעָמָא בְּשִׁבְתָּ מִכָּל מַאֲכָלִין
טְבִין, בְּגִין לְקַשֵּׁר וּלְאֶרְקָא בְּרַכָּאן לְגַבְהַ מִכָּל
סְפִירָן, וּלְמַהֲוִי אֶשְׁתַּקֵּיא מִכָּלֵהוּ.

וְצָרִיךְ לְקַיֵּמָא בָּהּ עֲנֵג, דְּאִיהוּ צָדִיק דְּנִפְיָק
מַעֲדוֹן, דְּאִיהִי בִּינָה עֲלָמָא דְּאֶתִי,
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דָּא שְׂכִינְתָּא תַתָּא, וְנִהְרָא
אִיהוּ ו' דְּנִפְיָק מִן י"ה, וְאֶזִּיל חֲמֵשׁ מֵאָה שָׁנִין,
דְּאֵינוֹן חֲמֵשׁ סְפִירָאן, וּמִטִּי לְצָדִיק, לְאֶשְׁקָא
מִנֵּיהּ גַּנְתָּא דְּאִיהִי ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת
אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְגוֹמֵר (בראשית ב
כב).

וְכֵן בְּרִית מִלָּה אִיהִי כְּגוֹוֹנָא דְּאֲגוּז, צָרִיךְ
לְתַבְּרָא קְלִפִּין דְּעֲרֵלָה וּפְרִיעָה, וּלְאֶעֱבְרָא לוֹן מִתְּמָן, וּלְאֶתְגַּלְיָא